ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΛΟΓΟΣ

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 23 Νοεμβρίου 1919 — Γρηγορίου ἐπισκ. — Ἀν. ἡλ. ὥρ. 7 λ. 29 — Δύσ. 5 λ. 03

15 ΛΕΠΤΑ | ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΡΩΪΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΑΡΧΩΝ | ΛΕΠΤΑ 15

Μυτιλήνη — Ἔτος Δ΄. Ἀριθ. 923 | Γ. Ε. ΚΑΛΔΗΣ — ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ — Μ. Σ. ΒΑΛΛΗΣ | Γραφεῖα καὶ Τυπογραφεῖα : Λεωφόρος Γεωργίου τοῦ Α΄.

ΟΙ ΜΙΣΘΟΙ ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

Τὸ ἀνεγράψαμεν χθὲς καὶ τὸ ἐπαναλαμβάνομεν σήμερον ὅτι ἡ ἐσωτερικὴ τοῦ Κράτους διοίκησις δὲν εἶναι ζηλευτή. Ἐνταῦθα ὅμως δέον νὰ ἐξετασθῇ ποῖα εἶναι τὰ αἴτια μιᾶς τοιαύτης καταστάσεως.

Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἡ ἐπιστράτευσις καὶ ὁ πόλεμος ἐστέρησαν τὰς πολλαπλᾶς ὑπηρεσίας ἀπὸ τὴν πλειονότητα τῶν πεπειραμένων ὑπαλλήλων των καὶ ὅτι ἡ γενομένη μετὰ τὴν ἕνωσιν τοῦ Κράτους ἐκκαθάρισις ἀφῄρεσεν οὐκ ὀλίγους ὑπαλλήλους, οἱ ἀντικατασταῖται τῶν ὁποίων οὐδόλως ἠδύναντο νὰ ἔχωσι τὴν πεῖραν τῶν προκατόχων των. Εἶναι ἐπίσης γεγονὸς ὅτι ἡ προσοχὴ τῆς Κυβερνήσεως, ἀπησχολημένη εἰς τὰ ἐξωτερικὰ προβλήματα, δὲν ἠδύνατο νὰ ἐπιστηθῇ ἐπὶ τῆς καθόλου ἐσωτερικῆς ὀργανώσεως. Ἐν τούτοις δὲν εἶναι μόνον αὐτοὶ οἱ λόγοι οἱ προκαλέσαντες τὴν σημερινὴν κακοδαιμονίαν. Βεβαίως μία ἐπανάστασις καὶ εἷς πόλεμος θὰ ἔχωσιν ὡς ἀναπόφευκτον ἐπακολούθημα τὴν χαλάρωσιν τῶν ὑπηρεσιῶν, οὐχ ἧττον ὅμως εἷς ἐκ τῶν πολλῶν λόγων οἵτινες ἔφερον τὴν διοίκησιν εἰς τὸ σημερινὸν ταύτης σημεῖον, εἶναι ἡ ἀνεπάρκεια τῆς ἀμοιβῆς τῶν ὑπαλλήλων.

Δυστυχῶς παρ' ἡμῖν οὐδέποτε πρὸ τοῦ 1909 ἐπεδείχθη παρὰ τῶν ἰθυνόντων οὐδὲ τὸ ἐλάχιστον ἐνδιαφέρον διὰ τὴν μισθοδοσίαν τοῦ ὑπαλλήλου. Ἄλλως τε κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην οὐδεὶς ἕως ἐκ τῶν ὑπαλλήλων οἱουδήποτε βαθμοῦ συνεπλήρωνεν ἀκέραιον ἔτος ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ. Εἶναι τόσον γνωστὰ τὰ ἤθη τοῦ καιροῦ ἐκείνου ὥστε περιττὸν εἶναι νὰ τ' ἀναγράφῃ τις, διότι τόσον ὁ γράφων ὅσον καὶ ὁ ἀναγινώσκων καταλαμβάνονται ὑπὸ ἀηδίας. Ἀρκεῖ νὰ λεχθῇ ὅτι ἀκριβῶς τὸ καθεστὼς ἐκεῖνο ἐδημιούργησε τὴν ἐπανάστασιν ἥτις —χάριτι θείᾳ— ἐγένετο ἀφορμὴ ν' ἀναλάβῃ τὴν τῶν κοινῶν διεύθυνσιν ὁ νῦν πρωθυπουργός.

Ἀλλ' ἀπὸ τοῦ 1910 ὅτε ἐν τῇ πραγματικότητι ἀνέλαβε τὴν ἐξουσίαν ὁ Βενιζέλος μέχρι τοῦ 1912 ὅτε ἐκηρύχθη ὁ Βαλκανικὸς πόλεμος, μόλις —ὡς καὶ ὁ ἴδιος εἶπε— δύο ἔτη εἰρήνης διήλθομεν. Κατὰ τὰ δύο ταῦτα ἔτη ποία τις ἐργασία συνετελέσθη διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς θέσεως τῶν ὑπαλλήλων γνωρίζομεν ἅπαντες. Ἀποτελέσματα τῶν ληφθέντων τότε μέτρων ὑπῆρξεν ἡ μονιμότης, ἡ σχετικὴ αὔξησις τῆς ἀμοιβῆς, ἡ ἀξιοπρεπὴς ὁπωσδήποτε παράστασις καὶ τόσα ἄλλα, ἀνεμένοντο δὲ καὶ περισσότερα μέτρα ἂν μὴ ἀπὸ τοῦ 1912 δὲν ἐρρίπτετο τὸ Κράτος εἰς ἀγῶνας ἐξωτερικοὺς εἰς τοὺς ὁποίους παλαίει διαρκῶς μέχρι σήμερον.

Εἴπομεν ἀνωτέρω ὅτι ἐγένετο «σχετικὴ» αὔξησις τῶν μισθῶν. Δὲν ἠδύνατο νὰ γίνῃ ἄλλως. Οὔτε τὰ οἰκονομικὰ τοῦ Κράτους ἐπέτρεπον τότε οἱανδήποτε σπατάλην ἀλλ' οὔτε καὶ τὰ τολμηρὰ πηδήματα ἀπὸ τῆς πενίας εἰς τὴν ἀφθονίαν ἐνδείκνυνται κοινωνικῶς καὶ ψυχολογικῶς. Οὐχ' ἧττον ὅμως ἐν τῇ διανοίᾳ τοῦ Ἀρχηγοῦ ἐνυπῆρχε πάντοτε ἡ ἀπόφασις, ὅτι παραλλήλως πρὸς τὰς ἐθνικὰς προόδους θὰ συνεβάδιζε ρυθμικῶς καὶ ἡ ὑλικὴ ἀνακούφισις τῶν ἐργατῶν τοῦ Κράτους ἐπὶ τῆς εἰλικρινοῦς καὶ εὐόρκου ἐργασίας τῶν ὁποίων βασίζει τοῦτο τὴν πρόοδον καὶ τὴν εὐημερίαν του.

Ἐπῆλθον ὅμως καιροὶ χαλεποὶ καὶ ἡμέραι πονηραί. Θύελλα ὀλέθρου ἐνέσκηψεν ἐπὶ τῆς ἀνθρωπότητος παρασύρασα καὶ τὴν μικράν μας γωνίαν διὰ νὰ τὴν μεταβάλῃ εἰς μέγαν παράγοντα. Ἤρκεσε τοῦτο διὰ νὰ ἀνατραπῶσι τὰ πάντα. Αἱ ἀναλογίαι ἐσόδων καὶ ἐξόδων κατεμρακώθησαν, πλούσιοι μετεβλήθησαν εἰς πένητας καὶ τἀνάπαλιν, αἱ δαπάναι αἱ ἀπαραίτητοι διὰ τὴν συντήρησιν ἐπολλαπλασιάσθησαν, ἅπασαι αἱ συνήθειαι τῆς παλαιᾶς καλῆς ἐποχῆς μετεβλήθησαν, οἱ ἰδιωτικοὶ ὑπάλληλοι κατήντησαν νὰ κερδίζωσιν ὅσα ἄλλοτε ἐκέρδιζον οἱ προϊστάμενοί των καὶ μόνον οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι παρέμειναν εἰς οἵαν εὑρίσκοντο κατάστασιν, μὲ μίαν ἐλαχίστην ἐκ τοῦ προχείρου καὶ βεβιασμένως παραχωρηθεῖσαν αὐτοῖς ἀνακούφισιν ὑπὸ τύπον ἐκτάκτου ἐπιδόματος.

Καὶ πάλιν ὀφείλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι δὲν ἠδύνατο ἄλλως γενέσθαι. Ἦσαν τόσα τὰ ἐγειρόμενα ἐνώπιον τῆς Κυβερνήσεως προσκόμματα εἰς τὸ ὅλον πολεμικὸν ἔργον της ὥστε δὲν ἦτο καθόλου ἐφικτὴ ἡ ἀπασχόλησίς της ἐπὶ ζητημάτων ζωτικῶν μέν, μὴ θετόντων ὅμως εἰς ἄμεσον κίνδυνον τὴν ὑπόστασιν τῆς πατρίδος, ὡς συνέβαινε μὲ τὰ ἐξωτερικὰ ζητήματα. Καὶ ἀξιέπαινος ἀληθῶς ὑπῆρξεν ἡ κατὰ τὴν τραγικὴν ἐποχὴν καθ' ἣν ἀπεγνωσμένως ἐπάλαιεν ἐναντίον παντοίων ἐχθρῶν μέριμνά της ὅπως ἀνακουφίσῃ ἔστω καὶ μὲ ψιχία τὴν ταλαιπωρουμένην τάξιν τῶν βιοπαλαιστῶν.

Οἱ ὑπάλληλοι ὅμως ἐν τῷ μεταξὺ τούτῳ ὑπῆρξαν ἀληθεῖς μάρτυρες. «Παλαίοντες ἐναντίον τραγικῶν οἰκονομικῶν δυσχερειῶν...» κατάντησαντες νὰ βλέπωσι τὴν θρεπτικὴν τροφὴν καὶ τὸ εὐπρεπὲς ἔνδυμα μόνον καθ' ὕπνους, τὰ ἀτυχῆ ταῦτα θύματα ἤρξαντο βαθμηδὸν ν' ἀπογοητεύωνται οὐ μόνον ἀπὸ τὴν ὑπηρεσίαν ἀλλ' ἀπὸ τὴν ζωὴν ἐν γένει. Καὶ οὕτως ὅσοι ἐπέζησαν —διότι εἶναι ἀναμφισβήτητον ὅτι πολλοὶ ἀπέθανον ἐκ τῶν στερήσεων— ἐργάζονται σήμερον μετ' ἀποκαρδιώσεως γενόμενοι ἀφορμὴ νὰ φθάσουναι ὑπηρεσίαι εἰς ὃ σημεῖον ἔχουσι φθάσῃ.

Εὐτυχῶς ὅμως ἡ Κυβέρνησις τῶν Φιλελευθέρων ἡ ἀείποτε ἐπιδείξασα στοργὴν πρὸς τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ Κράτους, ἐπηγγέλθη διὰ τοῦ Προέδρου της ὅτι ἐκ τῶν πρωτίστων μελημάτων της θὰ εἶνε ἡ ἀνακούφισίς των. Βλέπομεν δὲ τιθέμενον ἀμέσως εἰς ἐνέργειαν τὸ πρόγραμμα τῆς βελτιώσεως διὰ τῆς ὑποβολῆς ἐν τῇ Βουλῇ μεταξὺ τῶν πρώτων, τοῦ Νομοσχεδίου περὶ μισθῶν τῶν διδασκάλων. Τοῦτο βεβαίως θὰ ἐπακολουθήσωσι καὶ ἄλλα οὕτως ὥστε ὅλοι οἱ ὑπάλληλοι ὅλων τῶν κλάδων νὰ ἱκανοποιηθῶσι κατὰ τρόπον ὥστε νὰ δύνανται ν' ἀντεπεξέλθωσι κατὰ τῶν παντοίων βιωτικῶν ἀναγκῶν.

—||—ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ—||—

ΤΟ ΑΝΔΡΙΚΟΝ ΕΝΔΥΜΑ

Αἱ γυναῖκες οὐδέποτε ἠθέλησαν ἢ μᾶλλον οὐδέποτε ἠδυνήθησαν νὰ μᾶς εἴπουν ἐπακριβῶς τὴν ἀλήθειαν περὶ τῆς γυναικείας ψυχολογίας, —ἴσως ἀκριβῶς διότι τὴν γνωρίζουν ὀλιγώτερον καὶ ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἀνδρικήν. Πολὺ περισσοτέραν οὕτω προσοχὴν θὰ ἔπρεπεν ἴσως νὰ παρέχωμεν εἰς τοὺς λόγους των ὅταν ὁμιλοῦν περὶ ἡμῶν ὅταν ὁμιλοῦν περὶ αὐτῶν τῶν ἰδίων. Θέλετε σήμερον νὰ παρακολουθήσωμεν μίαν ἐξ αὐτῶν, ἡ ὁποία ἀσχολεῖται μὲ τὸ ζήτημα τοῦ ἀνδρικοῦ ἐνδύματος; Δὲν εἶνε βεβαίως ἄνευ ἐνδιαφέροντος δι' ἐσᾶς κομψευόμενοι ἀκόμη νὰ μάθουν τί φρονεῖ περὶ τῆς ἀνδρικῆς μόδας μία ἀπὸ τὰς πλέον ἀξιοσυμπαθήτους γαλλίδας ἀντιπροσώπους τοῦ ὡραίου φύλου, ποία ἐν γένει εἶνε παρὰ τῷ φύλῳ τούτῳ ἡ ἐκ τοῦ τρόπου καθ' ὃν οἱ ἄνδρες ἐνδυόμεθα ἐντύπωσις. Λαμβάνουσα ἀφορμὴν ἀπὸ τὴν ἐπικρατοῦσαν εἰς τινὰς ἄνδρας ἰδέαν ὅτι δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ εἶνε ὁ ἀνὴρ ὡραῖος διὰ ν' ἀγαπηθῇ, διατυπώνει μεταξὺ ἄλλων δριμὺ κατηγορητήριον ἐναντίον τοῦ συγχρόνου ἀνδρικοῦ ἐνδύματος.

«Δὲν εἴσθε ἀσχημότεροι ἀπὸ ὁ,τιδήποτε ἄλλο οἱ ἄνδρες, λέγει· ὑπάρχουν μεταξὺ ὑμῶν καὶ οἱ ἄσχημοι καὶ οἱ εὔμορφοι, ὅπως ὑπάρχουν εὔμορφοι καὶ ἄσχημοι γυναῖκες. Πρέπει μάλιστα νὰ εἴσθε μᾶλλον εὔμορφοι ἀφοῦ φαίνεσθε εὐπαρουσίαστοι μὲ τὸ οἰκτρόν σας ἔνδυμα».

«Μόλις εἴπῃτε, ἐξακολουθεῖ ἡ Κυρία Μποβέ, τὰς λέξεις αὐτὰς ἐνώπιον ἀνδρῶν, θὰ λάβητε τὴν ἑπομένην πικρόχολον ἀπάντησιν. «Θέλετε, λοιπόν, νὰ μᾶς ἴδητε ἐνδεδυμένους ὡσὰν τὸν Σὶρ Πελάδαν, μὲ σμόκιν καὶ μὲ πλουμιστὸν γελέκι;»

—Ἔτσι ἢ διαφορετικά, ἀρκεῖ νὰ μὴ εἶνε τὸ ἔνδυμα ἄσχημον ὅπως τώρα. Κοκκινίζω ἀπὸ ἐντροπὴν ὅταν συλλογίζωμαι ὅτι βλέπουσαι εἰκόνας τῆς ἐποχῆς μας αἱ ἀπόγονοί μας θ' ἀναφωνοῦν: «Οἱ τόσῳ γελοῖα μασκαρευμένοι αὐτοὶ ἄνδρες ἠγαπήθησαν, ἀφοῦ ἡμεῖς ὑπάρχομεν... Ἐλεεινοί! Αἱ πρόγονοί μας θὰ ἦσαν πολὺ φιλήδονοι διὰ νὰ μὴ ἀπεργήσουν».

Καὶ ἀπαντοῦν οἱ ἄνδρες.

—Μὰ τὴν ἀλήθεια ὅλαις ἡ γάταις εἶνε σταχτιαίς.

—Ναί, λέγω, ἀλλὰ ὑπάρχουν τὰ προκαταρκτικὰ καὶ εὑρίσκω πολὺ προπετὲς νὰ μοῦ ὁμιλῆτε περὶ ἔρωτος ἔτσι φρικτὰ ἐνδεδυμένος. Μὰ κυτταχθῆτε ὀλίγον, ταλαίπωροι, μὲ τὸν κλοτὸν ποὺ ἔχετε εἰς τὸν λαιμόν σας καὶ μὲ τὸ διπλὸ θηκάρι, ὀμβρίλλας ποῦ φορεῖτε εἰς τὰ σκέλη, μὲ μίαν καμινάδαν εἰς τὸ κεφάλι μὲ στιλβηδόνα τενεκὲ εἰς τὸν στῆθος, μ' ἐπανωφόρι τὸ ὁποῖον φαίνεται μακρὺ ὡσὰν μανδύα· ἀπομάχου καὶ κοντὸν ὡσὰν ἀπορρῆ πελεράτσου, ὅλα αὐτὰ ἀπὸ πλημμυρισμέναν σκληρὰν καὶ τραχεῖαν, χωρὶς χρῶμα, καί, ὅταν κοκορεύεσθε, καὶ καμαρώνετε μὲ τὴν ὁμοιόμορφον ἐπίσημον περιβολήν σας, περιβολὴν νεκροθάπτου καὶ ὑπηρέτου. Καὶ τὰ ἐσώρρουχά σας δά.. Ἔ; πῶς;... Διάβολε! ἐκτὸς ἂν καμμία ἀπὸ ἡμᾶς, δὲν εἶχε ποτὲ πατέρα ἢ ἀδελφόν, ἔχομεν ὅλαι ἰδῆ ἄνδρα μὲ κανικοπουκάμισα καὶ μὲ τιράντας καὶ μάλιστα μὲ ἐσώβρακον καὶ φανελένιο γελέκι... Τί φρίκη! Πρέπει νὰ εἶνε κανεὶς παραπολὺ βέβαιος διὰ τὸν ἑαυτόν του διὰ νὰ μὴ καταβάλῃ περισσοτέρας προσπαθείας καὶ χωρὶς νὰ θέλω νὰ προσβάλω κανένα, πόσοι εἶσθε μεταξὺ ὑμῶν οἱ ὁποῖοι εὑρίσκονται εἰς τὸ ὕψος αὐτό!

«Μὴ παρεπεναλαμβάνετε ὅτι εἴσθε τὸ ἄσχημον φῦλον διότι ἐπὶ τέλους μπορεῖ νὰ σᾶς πιστεύσωμεν. Ἔχομεν ἀρχίσει μάλιστα ἤδη. Προσπαθήσατε μᾶλλον νὰ ἐξωραΐζεσθε καὶ παρατηρήσατε εἰς τὸ θέατρον αὐτὸν τὸν ἄλλοτε θεατρῖνον, ὁ ὁποῖος ἐκτὸς τοῦ θεάτρου φαίνεται σωστὸς ἀλήτης· πόσω πολὺ τὸν ἐξωραΐζει καὶ ποῖον ἀέρα τοῦ προσδίδει τὸ ἔνδυμα ἐποχῆς Λουδοβίκου ΙΓ΄, ἢ Ἀναγεννήσεως ἢ Λουδοβίκου ΙΕ΄, ἢ ὁ,τιδήποτε ἄλλο ἀρρενωπὸν ἢ θηλυπρεπὲς χρῶμα ἢ ἀρήϊον σατέν ἀπὸ ἀτλάν, ἀπὸ δέρμα ἢ βελοῦδον, μὲ ὅπλα μὲ κοσμήματα μὲ κεντήματα, μὲ δαντέλαις, κάτι ποῦ νὰ εἶνε ἐπιδεικτικὸν καὶ νὰ ἐπιβάλλεται! Ἄ, ἡ παραμάναις ἔχουν δίκαιον! Καὶ νεαροὶ ἀνθυπίλαρχοι ἠξεύρουν πῶς τὸ χρυσοποίκιλον οὐρανόχρουν ἀμπέχονον ἑλκύει τὰς χαριτωμένας γυναῖκας.

«Οἱ ἄνδρες διὰ ν' ἀμυνθοῦν, ἐξακολουθεῖ ἡ Κυρία Μποβέ, ἔχουν ἐπιχείρημα θριαμβευτικὴν ἠλιθιότητος.

—Ὥστε λοιπὸν εὑρίσκετε θελκτικοὺς τοὺς ὡραιοφανεῖς οἱ ὁποῖοι καταναλίσκουν μίαν ὥραν διὰ νὰ κάμουν τὴν χωρίστραν των ἢ νὰ δέσουν τὸν λαιμοδέτην των;

—Ἡ ὥρα δὲν ἔχει τίποτε νὰ κάμῃ, καὶ τὸ σωστὸ εἶνε νὰ εἶνε ὁ λαιμοδέτης καλοδεμένος καὶ ἡ χωρίστρα ἄμεμπτος.

—Ἔχομεν ἄλλα μέσα διὰ νὰ σᾶς εἴμεθα εὐχάριστοι. (Αὐτὸ τὸ λέγουν μὲ τόνον αὐτάρεσκον καὶ μὲ ὑπαινιγμὸν ὄχι πολὺ λεπτόν.

—Ἔ, μὰ μήπως κ' ἐμεῖς... Ἂν δὲν σᾶς ἐδίδαμεν παρὰ μόνον τὴν εὐχαρίστησιν νὰ μᾶς βλέπετε, ἡ δόξις θὰ ἦτο πολὺ ἰσχνή. Ἀλλὰ αὐτὴν τὴν στιγμὴν δὲν πρόκειται διὰ γδύσιμον ἀφοῦ τοὐναντίον ὁμιλοῦμεν περὶ ἐνδύματος. Καὶ ἂν θέλετε νὰ τὸ πάρωμεν ἔτσι, παρουσιασθῆτε ἂν τολμᾶτε, μὲ μαγιό....»

Τὸ σύγχρονον ἀνδρικὸν ἔνδυμα δὲν ἱκανοποιεῖ τὰς γυναῖκας. Τοὐλάχιστον τὰς γυναῖκας αἱ ὁποῖαι ἔχουν τὴν αὐτὴν γνώμην μὲ τὴν Κυρίαν Μποβέ, αἱ ὁποῖαι ἴσως νὰ εἶνε καὶ αἱ πολυαριθμότεραι. Διὰ νὰ τὰς εὐχαριστήσουν, δὲν ὑπάρχει καμμία ἀμφιβολία ὅτι παραπολλοὶ θὰ ἦσαν διατεθειμένοι νὰ ἐμφανισθοῦν πάλιν μὲ πτερὰ καὶ μὲ τρίχαπτα, ἐνθουσιωδῶς νὰ φορέσουν τρικώχους πίλους καὶ νὰ περιβληθοῦν ἱππωτικοὺς μανδύας, μὲ προθυμίαν καὶ μὲ καμάρι ν' ἀρχίσουν ἐπάνω εἰς καυύψηλα κόκκινα τακούνια. Ἀλλ' ὅμως ἂς συγχωρηθοῦν ἂν δὲν τὸ πράττουν εἰς ἐποχὴν ἡ ὁποία τοὐναντίον ἐπιβάλλει εἰς αὐτοὺς νὰ εἶνε στερεῶς προσκεκολλημένοι μόνον εἰς ὅτι ἔχουν οἱ ἀτυχεῖς ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ μόλις δύνανται νὰ σκέπτωνται περὶ ἀλλαγῆς ἑνὸς ζεύγους χειροκτίων.

ΙΩΝ

Ο ΕΠΑΝΕΛΘΩΝ

Ἡ Ἀθηναϊκὴ «Ἀκρόπολις» δημοσιεύει ὡραῖον ἄρθρον ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω τίτλον ἐπὶ τῇ ἐπανόδῳ τοῦ κ. Βενιζέλου εἰς Ἀθήνας. Ἐκ τοῦ ἄρθρου τούτου παραλαμβάνομεν τὰ ἑξῆς:

Ποῖον ὑπεδέχθημεν χθές! Τὸν νικητήν; τὸν κατακτητήν; τὸν χωρὶς στέμμα Βασιλέα; τὸν δικτάτορα; τὸν ἀκατάδάμαστον «ὁλματάρχην»; τὸν τροπαιοῦχον πρωθυπουργόν; Τίποτε ἀπὸ ὅλα αὐτά, ἀλλὰ ἕνα μεγαλοφυῆ ὑπηρέτην τοῦ ἐθνικοῦ ἀγῶνος. Ἢ ἕνα ἰθνικὸν σκεῦος τῆς θείας Προνοίας.

Καὶ ἀπέναντι αὐτοῦ ὁ βασιλεὺς Κωνσταντῖνος μὴ βλέπων, μὴ ἀκούων, μὴ διαισθανόμενος, μὴ δραματιζόμενος, ἀλλὰ πειθόμενος καὶ μεταπειθόμενος, ἀποφασίζων καὶ ξεαποφασίζων, λέγων ναὶ καὶ λέγων ὄχι, ταασσόμενος μαζύ του καὶ ἐνεδρεύων ἐναντίον του, διώκων αὐτὸν καὶ ἐπαναφέρων αὐτὸν καὶ πάλιν διώκων αὐτόν. Διότι τὸν ἐφοβεῖτο, ἀλλ' ἴσως καὶ νὰ τὸν ἐμίσει. Τὸν ἐξετίμα καὶ τὸν ὑπετίμα. Ἤθελε νὰ τὸν ἔχῃ πλησίον του καὶ προὐτίμα νὰ τὸν ἀπομακρύνῃ ἀπὸ κοντά του. Ἠσθάνετο ἀσφάλειαν ὅταν τὸν εἶχεν πρωθυπουργὸν καὶ χαρὰν ὅταν δὲν τὸν εἶχεν. Ἡ παρουσία του τὸν ἐφώτιζεν. Ἀλλ' ἡ ἀπουσία του τὸν ηὔφραινεν. Ἡ διαύγειά του τὸν ἔφερεν εἰς τὰς βασιλικάς του αἰθούσας καὶ τὸ ἠλίθιον πεῖσμά του τὸν μετέφερεν εἰς τὴν ἀναισθησίαν του.

Ὁ Βενιζέλος οὔτε τὸν τύραννον ἐφιλοδόξησε νὰ παίξῃ, οὔτε τὸν δικτάτορα, οὔτε τὸν Βασιλοκτόνον, οὔτε ὁ Ροβεσπιέρον, οὔτε κἂν τὸν Λουδ. ἂν Νίκον, ἀλλὰ μόνον τὸν προβιβαστήν, τὸν ἀγωνιστήν, τὸν διαφυλακτήν, τὸν φρουρὸν τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων μετὰ ἢ ἄνευ Βενιζέλου, αὐτοῦ ἢ ἄλλου κυβερνῶντος, ἀλλὰ πάντοτε μετὰ τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου, πάντοτε μετὰ τοῦ νομίμου καθεστῶτος, μετὰ τοῦ Βασιλέως μέχρι τελευταίας ὥρας, μετὰ τοῦ Βασιλέως μέχρι τελευταίας στιγμῆς, μετὰ τοῦ Βασιλέως, ἀκόμη καὶ ὅταν ἐνεθρόνισε τὴν ἐπανάστασιν εἰς τὴν Θεσσαλονίκην. Καὶ μόνον ὅταν ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος, ὅταν ἡ Σοφία, ὅταν τὸ Ἐπιτελεῖον, ὅταν οἱ ἐπίστρατοι, προσυπογράφοντες τοῦ ἀνοήτου μωροφιλοδόξου Καθηγητοῦ — Πρωθυπουργοῦ, ἐσημειοποίησαν τὰ σπασμωδικά, τὰ ἀνόητα, τὰ ἀκατανόητα Νοεμβριανά, τότε μόνον ἔσπευσε διὰ ἰδιαιτέρου τηλεγραφήματός του πρὸς τοὺς ὑπουργοὺς τῶν Ἐξωτερικῶν νὰ γνωρίσῃ ὅτι κάθε δεσμὸς μεταξὺ ἡμῶν καὶ τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου ἐκόπη, ὅτι δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἀναγνωρίσωμεν περαιτέρω τὸν Βασιλέα Κωνσταντῖνον ὡς Βασιλέα τῶν Ἑλλήνων.

Η ΔΙΚΗ ΔΙΑ ΤΟ ΡΟΥΠΕΛ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ)

Βασ. Ἐπίτροπος. Καθωρίσατε ἤδη ὅτι ὁ Ἔκπτωτος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἐνήργουν κατὰ τῆς Πατρίδος ἐν γνώσει. Αὐτὸ εἶνε τὸ οὐσιαστικὸν σημεῖον.

Μποσχόπουλος. Θὰ ἀναφέρω ἕνα περιστατικόν. Ὅταν ὁ τότε Βασιλεὺς ἦλθεν εἰς τὰ ἐγκαίνια τοῦ σιδηροδρόμου Πλατυκαμπίου—Λαρίσης ἐν συνομιλίᾳ μοῦ εἶπεν ὅτι τὸ Σῶμά μου εἶνε ἕτοιμον καθ' ὅλα πρὸς δρᾶσιν. «Ἂν μέχρι τοῦδε, εἶπα, μὲ ἐγνωρίσατε ἢ ἐμὲ τὸν στρατηγόν σας, βεβαίως δὲν θὰ εἶμαι ὁ αὐτὸς ὅταν εὕρω τὸν ἴδω τοὺς Βουλγάρους νὰ κακοποιοῦν τὰ γυναικόπαιδα, ἀλλὰ θὰ τοὺς κυνηγήσω.» Τότε ὁ Βασιλεὺς ἀπήντησε τὰ ἑξῆς. «Κάμε τὸ αὐτό, στρατηγέ, καὶ τηλεγράφησέ μου νὰ ἔλθω καὶ ἐγώ».

Βασ. Ἐπίτροπος. Οἱ Βασιλεῖς ὅμως δὲν εἶνε ἁρμόδιοι νὰ δίδουν τοιαύτας διαταγάς, ἀλλ' οἱ Κυβερνῆται, οἱ πολιτικοί. Ἐρωτῶ δὲ ὅταν ὁ Βασιλεὺς ἔστειλε κατασκόπου, πρὸς ἐξακρίβωσιν πληροφοριῶν τὰς ὁποίας νὰ μεταδώσῃ εἰς τοὺς Γερμανοὺς ἐνήργει προδοτικῶς;

Μποσχόπουλος. Δὲν δύναμαι νὰ εἴπω περὶ προδοσίας.

Βασ. Ἐπίτροπος. Παίζετε μὲ τὰς λέξεις. Διατί προέβαινεν εἰς αὐτὰς τὰς ἐνεργείας;

Μποσχόπουλος. Τὰς ἔκαμνεν ἐναντίον τοῦ συμφέροντος τῆς Πατρίδος.

Βασ. Ἐπίτροπος. Ποῖον δὲ συμφέρον εἶχε νὰ καταστρέψῃ τὴν πατρίδα του; Εἶνε βέβαιον τὸ ἄσπονδον μῖσος πρὸς τὸν κ. Βενιζέλον καὶ νὰ μὴ δυσαρεστήσῃ τοὺς Γερμανούς, ἄρα εἶχε δόλον.

Μποσχόπουλος. Δύσκολον νὰ κρίνω ἐγὼ τὸν δόλον. Ἂν ἐνήργησεν ὡς ἐνήργησεν ὁ Ἔκπτωτος ἐναντίον τῆς Πατρίδος δὲν δύναμαι πάντως νὰ δεχθῶ προδοσίαν.

Πρόεδρος. Ὅλα αὐτά, κ. μάρτυς, τὰ ἔπραττεν ἐν γνώσει;

Μποσχόπουλος. Ναί.

Πρόεδρος. Ναὶ αὐτὸ εἶνε προδοσία.

Βασ. Ἐπίτροπος. Τώρα τὸ δέχεσθε;

Πρόεδρος. Τὸν κ. Μποσχόπουλον τρομάζει ἡ λέξις «προδοσία». Ἡμεῖς ὅμως τὰ περιστατικὰ ἐξετάζομεν. Ἄλλο ζήτημα ἂν ἀποδειχθῇ ὅτι παρεσύρθη ὑπὸ ἄλλων ὁ Ἔκπτωτος. Ὁ μάρτυς δέχεται ὅτι ὁ Ἔκπτωτος ἐνήργει ἐν γνώσει.

Σωτηριάδης (συνήγορος). Μέχρι τίνος σημείου ὁ τέως Βασιλεὺς ἐνήργει πρὸς τὸ καλὸν τῆς πατρίδος;

Πρόεδρος. Θὰ τὸ καθορίσῃ.

Σωτηριάδης. Δέχεσθε κ. Μποσχόπουλε, ὅτι ὁ Ἔκπτωτος εἶχε πρόθεσιν νὰ βλάψῃ τὴν πατρίδα;

Πρόεδρος. Δὲν ἐπιτρέπω νὰ τεθῇ οὕτω ἡ ἐρώτησις. Ἴσως ὁ στρατηγὸς νὰ μὴν ἐννοῇ καλῶς τί θὰ πῇ «πρόθεσις».

Σωτηριάδης. Ἐρωτήσατέ τον.

Πρόεδρος. Ξεύρετε τί θὰ πῇ πρόθεσις;

Μποσχόπουλος. Ὄχι.

Σωτηριάδης. Διαμαρτύρομαι.. πῶς ἕνας στρατηγὸς δὲν ἠξεύρει τί θὰ πῇ πρόθεσις.

Ἐγείρεται θορυβώδης συζήτησις μεταξὺ τοῦ κ. Σωτηριάδου, τοῦ Β. Ἐπιτρόπου καὶ τοῦ Προέδρου ἂν πρέπει νὰ συζητῆται ἡ ὕπαρξις ἢ μὴ δόλου εἰς τὰς ἐνεργείας τοῦ πρώην Βασιλέως μὲ τὴν δίκην, τὴν εὐθύνην καὶ τὴν τύχην τῶν κατηγορουμένων.

Β. Ἐπίτροπος. Θέλουν οἱ κ. κ. συνήγοροι ἐκ τῆς ἀθωότητος ἢ τῆς ἐνοχῆς ἐκείνου νὰ ἀναζητήσουν στηρίγματα διὰ τοὺς πελάτας των. Μετὰ τοῦτο ὁμολογοῦν τὸ ἔγκλημα. Δὲν πρόκειται ν' ἀποφανθῇ κανεὶς περὶ τῆς ἀθωότητος ἢ μὴ ἐκείνου ἀπεφάνθη ἤδη κριτὴς μεγαλείτερος πάντων· ὁ λαὸς ὅστις τὸν ἀπεμάκρυνε δι' ἐπαναστάσεως. Δὲν εἶνε ἔργον εὐσυνειδήτου διὰ τὴν ὑπεράσπισιν νὰ ἀναζητῇ τοιαῦτα συμπεράσματα. Διότι ἡ τοιαύτη ὁμολογία ἀποτελεῖ αὐτόχρημα καταδίκην τῶν κατηγορουμένων. Οὕτω πολιτευομένη ἡ ὑπεράσπισις ὁμολογεῖ τὸ ἀδίκημα, ὅπως εἶνε ὡμολογημένον καὶ ἀπὸ τὸν κριτὴν λαὸν τὸν ἀνώτερον καὶ ἀπὸ τὸν Κυβερνήτην καὶ ἀπὸ τὸν Βασιλεύοντα, ἀναμφιβόλως δὲ δὲν εἶνε διὰ τὸ συμφέρον τῶν κατηγορουμένων τοιαύτη συνηγορία. Ἔθεσα τὸ ζήτημα μὲ τὴν ξηρὰν νομικὴν γλῶσσαν. Ἐὰν μία πρᾶξις δύναται ν' ἀποδειχθῇ, ἀποδεικνύεται ὁ δόλος δὲν τεκμηριοῦται. Κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἂν ἐπιτρέπεται ἡ ἀπόδειξις τοῦ δόλου διὰ τεκμηρίου διαμαρτύρομαι καὶ θέτω ὑπ' ὄψιν τοῦ σεβαστοῦ Δικαστηρίου καὶ ὑμῶν, κύριε Πρόεδρε, τῆς σοφῆς νομικῆς κεφαλῆς τὸ ζήτημα διὰ νὰ μὴ νομισθῇ ὅτι ἡ ἀποδοχὴ ἢ ὑπεράσπισις εἰς τὸ νὰ ἐξαντλήσῃ τὸ θέμα καὶ διὰ νὰ ἴδωμεν ἐὰν θὰ ἐξακολουθήσῃ ἐν τῷ μέλλοντι ἡ ἐπιτηκὴ τοῦ νὰ ζητῶμεν τὸν δόλον ἐντεῦθεν ἢ ἐκεῖθεν.

Πρόεδρος. Κύριε Ἐπίτροπε. Ἐὰν παραδεχθῶμεν τὴν πραγματικὴν καὶ νομικὴν ἄποψιν τοῦ ζητήματος τότε δὲν δύναται νὰ συνεχισθῇ ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ δόλου διότι παρελείψατε ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου νὰ ἐξαντλήσῃ ἡ ὑπεράσπισις τὰ ἐρωτήματά της.

Βασ. Ἐπίτροπος. Δύνασθε, κ. Πρόεδρε, νὰ ἀποφασίσητε καὶ νὰ ἐπιφυλαχθῆτε διὰ τὴν παροῦσαν περίπτωσιν.

Πρόεδρος (πρὸς τοὺς συνηγόρους). Εἴπετέ μου, θέλετε νὰ ἐξακριβωθῇ ἂν ὁ Ἔκπτωτος εὑρίσκετο ἐν καλῇ πίστει;

Σωτηριάδης. Μάλιστα. Τὸ θέλομεν καὶ αὐτό. (Θόρυβος).

Β. Ἐπίτροπος. Αὐτὰ εἶνε ἀνοησίαι.

Σωτηριάδης. Ὁμιλεῖτε ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς. Λέγετε ὅτι λέγομεν ἀνοησίας, διότι γνωρίζετε ἄριστα, ὅτι δὲν δυνάμεθα νὰ δώσωμεν καὶ ἡμεῖς τὴν αὐτὴν ἀπάντησιν, ἐφ' ὅσον σᾶς προστατεύει ἡ ἀσυλία τοῦ εἰσαγγελικοῦ βήματος. Ἡ ὑπεράσπισις, ὑβριζομένη διαρκῶς ὑπὸ τοῦ Β. Ἐπιτρόπου, ἀγωνίζεται μὲ ὅπλα ἄνισα, ἐνῷ ἐκ τοῦ νόμου ἔχει τὰ αὐτὰ ἂν μὴ πλείονα μέσα πρὸς διεξαγωγὴν τοῦ δυσχεροῦς ἔργου της.

Τὴν 4.30΄ ἐπαναλαμβάνεται ἡ διακοπεῖσα συνεδρίασις. Ὁ κ. Πρόεδρος λέγει ὅτι ἀπεφασίσθη διὰ ἀπὸ τῆς αὔριον γίνωνται καὶ νυκτεριναὶ συνεδριάσεις πρὸς ἐπίσπευσιν τῆς δίκης καὶ παρακαλεῖ τοὺς κ. κ. συνηγόρους νὰ μὴ ἐπανέρχωνται εἰς τὰς αὐτὰς ἐρωτήσεις.

Ὁ κ. Οἰκονομίδης ἐρωτᾷ τὸν κ. Μποσχόπουλον ἂν ὑπῆρχεν ἀγγλικὴ ἀστυνομία εἰς Ἀθήνας, ἥτις ἐνήργησε συλλήψεις Ἑλλήνων πολιτῶν.

Μποσχόπουλος. Γνωρίζω ὅτι ὑπῆρχε τοιαύτη ἀστυνομία, ἧς σκοπὸν εἶχε νὰ συλλαμβάνῃ τοὺς κατασκόπους τῆς Γερμανίας.

Πρόεδρος. Γνωρίζετε ὅτι ὁ Σὲγκ εἶχεν ἐν Ἀθήναις ὄργανα;

Μποσχόπουλος. Ναί.

Οἰκονομίδης. Γνωρίζετε ἐὰν ὑπῆρχεν ἀστυνομία Γερμανικὴ ἐν Ἀθήναις, ἥτις προέβαινε καὶ αὐτὴ εἰς συλλήψεις, ὅπως καὶ ἡ Ἀγγλική;

Πρόεδρος. Δὲν ὑπῆρχεν ἀνάγκη νὰ ὑπάρχῃ τοιαύτη ἀστυνομία.

Οἰκονομίδης. Γνωρίζετε ἂν οἱ ξένοι ὑποστήριξαν τὸ κίνημα κατὰ τρόπον, ὥστε νὰ προκαλέσουν δυσαρέσκειαν εἰς τὸν λαόν;

Μποσχόπουλος. Γνωρίζω ὅτι παρεσχέθη συνδρομὴ εἰς τὸ κίνημα.

Οἰκονομίδης. Εἶνε δυνατὸν νὰ μᾶς πῆτε λεπτομερείας τοῦ τρόπου τῆς ἀξιώσεως τῆς παραδόσεως τῶν ὅπλων;

Μποσχόπουλος. Ἡ Ἀντὰντ ἐζήτησε τὰ ὅπλα διότι, ὡς ἐλέγετο, ἡμεῖς εἴχομεν παραδώσει ἄλλα πυρομαχικὰ εἰς τοὺς Γερμανούς.

Οἰκονομίδης. Ἡ ὑποβληθεῖσα ἀξίωσις παραδόσεως τῶν ὅπλων ἦτο δυνατὸν νὰ

ΔΕΛΤΙΑ

ΕΞΑΚΟΛΟΥΘΟΥΝ άθρόα νὰ καταφθάνωσιν εἰς Ἀθήνας πανταχόθεν τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ τὰ τηλεγραφήματα τοῦ λαοῦ ἀπὸ τῶν ἀνωτέρων μέχρι τῶν κατωτέρων κοινωνικῶν τάξεων, ἀποδοκιμάζοντα τὴν μυσαρὰν συνωμοσίαν τὴν ὁποίαν ἀπαίσιοι πατριδοκτόνοι εἶχον σχεδιάση κατὰ τῆς ζωῆς τοῦ ἐκλεκτοῦ τῆς φυλῆς. Καὶ τολμᾷ τις νὰ εἴπῃ ὅτι ἔπρεπε νὰ γίνῃ ἡ βδελυρὰ αὐτὴ ἀπόπειρα διὰ ν' ἀποδειχθῇ καὶ μίαν ἀκόμη φορὰν πόσον οἱ Ἕλληνες δύνανται νὰ ἀγαπήσουν τὸν σωτῆρα των. Καὶ τὸ ἀπέδειξεν ἡ παλλαϊκὴ ἐκδήλωσις, ἡ εἰλικρινὴς καὶ ἄδολος διὰ νὰ κλείσουν ἅπαξ διαπαντὸς τὰ στόματα ἐκείνων οἵτινες εἶχον τὸ θράσος νὰ λέγωσιν ὅτι «ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς δὲν τὸν θέλει».

ΕΙΠΟΜΕΝ καὶ ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι τὰ περισσεύματα τῆς ἐπιτροπῆς τῶν τροφίμων εἶναι χρήματα ἀνήκοντα εἰς ὅλην τὴν νῆσον καὶ ὡς τοιαῦτα δὲν πρέπει νὰ διατεθοῦν ὑπὲρ ὡρισμένων μόνον τμημάτων τῆς νήσου.

Ὅλαι αἱ κοινότητες ἔχουν ἀνάγκας μεγάλας. Ἄλλαι δὲν ἔχουν σχολεῖον καὶ συναγελάζονται τὰ τέκνα των δίκην κτηνῶν εἰς ἀνήλια καὶ σκοτεινὰ ὑπόγεια, ἄλλαι δὲν ἔχουν νερὸ καὶ ἀντλοῦν ἀπὸ μολυσμένα φρέατα, ἄλλαι δὲν ἔχουν συνδεθῇ ἀκόμη μὲ τοὺς κεντρικοὺς δρόμους ἐνῷ ἔχουν πληρώσει τόσους φόρους δημοτικούς, διὰ νὰ γίνουν οἱ δρόμοι τῶν ἄλλων μερῶν καὶ ἄλλαι τόσας ἄλλας ἀνάγκας. Καὶ εἶναι αἱ ἀνάγκαι αὐταὶ νομίζομεν ἐκ τῶν πρώτων καὶ τόσον ἐπιτακτικαί.

Τώρα ἂν τὰ περισσεύματα τῶν τροφίμων μοιραζόμενα κατ' ἀναλογίαν δὲν ἐπαρκοῦν ὅπως ἑκάστη κοινότης πληρώσῃ μίαν τῶν ἀναγκῶν της, νὰ εὑρεθῇ ὁ σκοπὸς ὁ κοινῆς ὠφελείας καὶ ὄχι ὠφελείας ὡρισμένων μόνον τμημάτων τῆς νήσου, ὡς ἐκράτησε σκέψις κατ' ἀρχάς.

Ὁ κ. Γεν. Διοικητὴς δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι πρὸς διάθεσιν τῶν ἐν λόγῳ χρημάτων θὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τόσον τὰς ἀνάγκας ὅσον καὶ τὰ δίκαια καὶ συνετῶς καὶ πρὸ παντὸς καὶ τὴν γνώμην τῶν κοινοτήτων.

Εἶναι τὰ δίκαια ὑπὲρ ὧν ἐτάχθημεν τόσον ἰσχυρὰ καὶ εἶναι τὸ ζήτημα τόσον ἁπλοῦν ὥστε ἀποροῦμεν πῶς ἀνεκινήθη πάλιν.

ΑΠΡΟΟΠΤΟΝ τωόντι τὸ χθεσινὸν τηλεγράφημα τοῦ ἡμετέρου ἐν Ἀθήναις ἀνταποκριτοῦ. Εἷς Ἰταλὸς βουλευτὴς κραυγάσας ζήτω ὁ σοσιαλισμός, ἐλυντσαρίσθη ὑπὸ τοῦ πλήθους. Καὶ ὅταν εἰς τὴν χώραν, ἐν ᾗ ἐνομίζετο ὅτι ἡ ἐπικράτησις τῶν σοσιαλιστῶν εἶναι ἂν μὴ ἐξησφαλισμένη, πάντως ὅμως ἐπικειμένη, ὅταν, λέγομεν τοιαῦτα ἐπεισόδια λαμβάνουσι χώραν, πρέπει νὰ πεισθῇ πλέον ὁ κόσμος ὅτι ἡ βασιλεία τοῦ σοσιαλισμοῦ εὑρίσκεται εἰσέτι εἰς τὰ σπάργανα.

Δὲν εἶναι φρόνιμον ὑφ' ἃς συνθήκας εὑρίσκεται σήμερον ἡ ἀνθρωπότης, ἔχουσα ἄμεσον ἀνάγκην νὰ ἐπουλώσῃ χαινούσας πληγὰς τὰς ὁποίας τῇ ἤνοιξεν αἱματηρὸς καὶ μακρὸς ἀγών, δὲν εἶναι καθόλου φρόνιμον νὰ προσπαθῶσι νὰ ἐπιβάλωσιν οἱ ὀλίγοι ἐπὶ τῶν πολλῶν ἀρχὰς καὶ ἰδεολογίας αἱ ὁποῖαι δὲν ὡρίμασαν εἰσέτι. Τὸ παράδειγμα τοῦ Τζιοβανόττι ἂς γίνῃ μάθημα διὰ τοὺς ἀψηφοῦντας εἰς τὰς ὑπαγορεύσεις τῆς λογικῆς καὶ τῆς πραγματικότητος.

ΔΕΝ ΝΟΜΙΖΕΙ ὁ κ. ἐπιθεωρητὴς τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως ὅτι ἡ 8η πρωϊνὴ ἢ ἔστω καὶ ἡ 8 1)2 δὲν εἶναι κατάλληλος ὥρα πρὸς ἔναρξιν τῶν μαθημάτων ἐν καιρῷ χειμῶνος; Καὶ ὅταν οἱ μαθηταὶ τοῦ Γυμνασίου οἱ ὁποῖοι ἐπὶ τέλους εἶναι νέοι ἀρριγῶντες καὶ γεμᾶτοι ζωήν, ἀρχίζουν τὰ μαθήματά των εἰς τὰς 9 το πρωΐ, διατί τὰ μικρὰ καὶ τρυφερὰ πλάσματα ποὺ ἀποτελοῦν τὸν κόσμον τῶν δημοτικῶν σχολείων, νὰ εἶναι ὑποχρεωμένα νὰ ξεκινοῦν ἀπὸ τὰς οἰκίας των τὴν 7 1)2, τὴν ὥραν δηλαδὴ ποὺ ἀνατέλλει ὁ ἥλιος, διὰ νὰ δυνηθοῦν νὰ εὑρίσκωνται εἰς τὸ σχολεῖον τὴν 8 π. μ.;

Ἢ μήπως εἰς τὰς τάξεις των θὰ εὕρουν σόμπες διὰ νὰ ζεσταίνουν τὰ ξυλιασμένα ἀπὸ τὸ ψύχος σωματάκιά των;

Εἴμεθα τῆς γνώμης ὅτι ἡ στοιχειώδης φιλανθρωπία ἐπιβάλλει τὴν ἀλλαγὴν τοῦ προγράμματος. Ἐπὶ τέλους, προτιμότερον εἶναι νὰ πιέσει τὴν μεσημβρινὴν ἡλιόλουσαν ὥραν βραδύτερον, παρὰ νὰ ὑφίστανται τὴν πρωϊνὴν παλαιωρίαν τοῦ ξεπαγιάσματος καὶ δὴ τώρα ὅτε ὁ χειμὼν ἐπῆλθε...

προξενήσῃ δυσφορίαν εἰς τὸν λαόν;

Μοσχόπουλος. Φυσικὸν ἦτο.

Οἰκονομίδης. Σᾶς τὸν ἴδιον δὲν σᾶς ἐλύπησεν ὡς Ἕλληνα τὸ μέτρον αὐτό;

Μοσχόπουλος. Μὲ ἐλύπησεν ἡ κατάστασις. Οἱ Σύμμαχοι ἦσαν τόσον βέβαιοι ὅτι τὰ ὅπλα θὰ παρεδίδοντο ἄνευ ἀντιστάσεως, ὥστε ἦσαν ἐφωδιασμένοι μὲ ἄσφαιρα φυσίγγια. Εὑρέθησαν ὅμως πρὸ ἐνόπλου ἀντιστάσεως καὶ ἐπῆλθεν ἡ ῥῆξις.

Οἰκονομίδης. Μήπως ξέρετε ἂν οἱ Σύμμαχοι εἶχον τὴν πρόθεσιν νὰ ἐγκαταστήσουν ἐδῶ τὸν κ. Βενιζέλον;

Μοσχόπουλος. Δὲν γνωρίζω.

(Ἀκολουθεῖ)

Γραμμὴ Ἀμερικῆς
Ἐθνικὴ Ἀτμοπλοΐα τῆς Ἑλλάδος
Τὸ θαλαμηγὸν ὑπερωκεάνειον
«ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ»
θὰ ἀναχωρήσῃ ἐκ Πειραιῶς κατ' εὐθεῖαν διὰ Ν. Ὑόρκην τὴν 14ην Δεκεμβρίου.
Ἡ ἀναχώρησις ἐπιτρέπεται ἐλευθέρα ἄνω τῶν 28 ἐτῶν διὰ τοὺς ἄρρενας. Διὰ τὰς γυναῖκας ἀνεξαρτήτως ἡλικίας νὰ ἀπευθύνωνται εἰς τὸ ἐνταῦθα πρακτορεῖον ἵνα λαμβάνωσι γνῶσιν ἀναφορικῶς τῆς ἐκδόσεως τῶν διαβατηρίων. ***Ἐκ τοῦ Γενικοῦ Πρακτορείου τῆς Ἐθν. Ἀτμοπλοΐας τῆς Ἑλλάδος***

Η ΛΕΣΒΟΣ

Ἐπὶ τῇ ἀφίξει τοῦ κ. Βενιζέλου εἰς Ἀθήνας

Ἐλευθέριον Βενιζέλον
Πρωθυπουργὸν Ἑλλάδος
Ἀθήνας

Προσφυγικὸς κόσμος ἐνθουσιωδῶς χαιρετᾷ ὑμᾶς ἐπ' εὐκαιρίᾳ ἀφίξεώς σας Ἀθήνας. Παρακαλεῖ ὑμετέραν ἐξοχότητα δεχθῇ διαβεβαίωσιν πίστεως καὶ ἀφοσιώσεως του πρὸς τὸ σεβαστὸν ὑμῶν πρόσωπον μὲ θερμὰς εὐχαριστίας ἐπὶ πενταετεῖ περιθάλψει καὶ αἰώνιον εὐγνωμοσύνην ἐπὶ ἀρξαμένῃ ἀπελευθερώσει Μικρασίας Θράκης μὲ τὴν πεποίθησιν ἐπιτεύξεως ἀυξανομένης ἀπελευθερώσεως ἐπὶ ὑπολειπομένων ἀλυτρώτων χωρῶν.

Πρόεδρος Παμμ. Θρακ. Ἑνώσεως
Νικ. Ἀμμανίτης

Κατὰ τῆς συνωμοσίας

Ἀντιπρόεδρον Κυβερνήσεως
Ἀθήνας

Διοικητικὸν Συμβούλιον Σώματος Προσκόπων περιφερείας Λέσβου λαβὸν γνῶσιν μυσαρᾶς συνωμοσίας χαμερπῶν ἀνθρώπων κατὰ τῆς ζωῆς Μεγάλου Ἐλευθερωτοῦ Φυλῆς ἡμῶν καὶ ἐναντίον καθεστῶτος στιγμαὶ κρισιμωτάταις ἐκφράζει ἀγανάκτησιν καὶ ἀποτροπιασμὸν αὐτοῦ ἐναντίον διανοηθέντων τοιοῦτον κακούργημα καὶ τηλικαύτην Ἐθνικὴν συμφοράν.

Ὁ Πρόεδρος — Ὁ Γραμματεὺς
Ι. Ὀλύμπιος — *Π. Πανταζῆς*

Λιμενικὴ κίνησις

Ἀφίκετο χθὲς προερχόμενον ἐκ Κων)πόλεως τὸ ἀτμόπλοιον «Ἀτρόμητος» ἀναχωρῆσαν διὰ Χίον, Σμύρνην Πειραιᾶ.

— Ἐπίσης ἡ «Ζινέττα» ἐκ Σμύρνης διὰ Κων)πολιν.

Διὰ τὸ ἡρῷον

Ἡ Κοινότης Ἀργένου ἀπέστειλε διὰ τοῦ κ. Ὑποδιοικητοῦ Μηθύμνης δρ. 25 διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ ἡρῴου.

Ἐπιθεώρησις ποιμνίου

Χθὲς ὁ νομογεωπόνος μετὰ τοῦ κ. Οἰκονομίδου ἐπεθεώρησε ἐν Παμφίλοις ποίμνιον ἀφιχθὲν ἐκ Μικρασίας ἐκ 340 προβάτων, τὸ ὁποῖον εὗρεν ὑγιές.

Εἰσπράξεις τριλέπτου

Τὸ Τελωνεῖον Μυτιλήνης ἀπέστειλε πρὸς τὴν Γεν. Διοίκησιν δρ. 7181.55 ἐξ εἰσπράξεων τριλέπτου.

Συγχαρητήριον ἐκ Λήμνου

Ὁ Ὑποδιοικητὴς Λήμνου ἀπέστειλεν ἐπὶ τῇ ὑπογραφῇ τῆς Βουλγαρικῆς εἰρήνης καὶ τῇ ἀφίξει τοῦ Πρωθυπουργοῦ συγχαρητήριον τηλεγράφημα πρὸς τὴν ἐνταῦθα Γεν. Διοίκησιν. Ἀναφέρει ἐπίσης ὅτι ἐγένετο πάνδημος δοξολογία ἐν Λήμνῳ καθ' ἣν ὁ ἐνθουσιασμὸς ἦτο ἀπερίγραπτος.

Ψήφισμα

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Παμμικρασιατικῆς καὶ Θρακικῆς Ἑνώσεως συνελθὸν εἰς ἔκτακτον Συνεδρίαν ἐπὶ τῷ θλιβερῷ ἀγγέλματι τοῦ θανάτου τοῦ Ἀντιπροέδρου αὐτοῦ Γεωργίου Στρογγύλη

ψηφίζει

α') Νὰ διακοποῦν αἱ ἐργασίαι αὐτοῦ ἐπὶ μίαν ἡμέραν.

β') Νὰ ἀναρτηθῇ μεσίστιος ἡ σημαία εἰς τὰ Γραφεῖα ἐπὶ τριήμερον.

γ') Νὰ κατατεθῇ στέφανος ἐκ μέρους τοῦ προσφυγικοῦ κόσμου ἐπὶ τοῦ τάφου του.

δ') Νὰ σταλῇ συλλυπητήριος ἐπιστολὴ πρὸς τὴν σύζυγον αὐτοῦ.

ε') Νὰ μείνῃ χηρεύουσα ἡ θέσις τοῦ Ἀντιπροέδρου εἰς ἔνδειξιν ἐκτιμήσεως.

ς') Νὰ παρακληθῇ ὁ ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Διοικ. Συμβουλίου καὶ ἐν Κυδωνίαις διαμένων κ. Μιχ. Τζούγκας ὅπως αὐτοπροσώπως ἐπιδώσῃ τὴν συλλυπητήριον ἐπιστολὴν καὶ διὰ ζώσης διερμηνεύσῃ τὴν λύπην τοῦ Συμβουλίου.

καὶ ζ') Ἀντίγραφον τοῦ παρόντος ψηφίσματος νὰ ἐπιδοθῇ πρὸς τὴν σεβαστὴν χήραν τοῦ ἀποθανόντος καὶ νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῶν ἐνταῦθα ἐφημερίδων.

Ὁ Πρόεδρος — Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Νικ. Ἀμμανίτης — *Εὐ. Χατζανδρέας*

Τὰ Μέλη *Κράλλης Πατέσος, Ἀλ. Πανταζόπουλος, Α. Κανάρης, Δημ. Σαρουδῆς, Γεώργ. Καλλιπολίτης Νικ. Παυλίδης.*

Ἑορτὴ Σωματείου «Ἀλληλοβοήθεια»

Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 24 τρέχοντος μηνὸς τελεῖται ἡ ἐπέτειος ἑορτὴ τοῦ Σωματείου «Ἀλληλοβοήθεια» ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ Ἁγίων Ἀποστόλων. Παρακαλοῦνται ὅθεν πάντα τὰ μέλη τοῦ Σωματείου τούτου ὅπως προσέλθωσιν ἐν τῷ ναῷ κατὰ τὴν τελετὴν καθ' ὡς καὶ οἱ πρόεδροι καὶ τὰ μέλη τῶν λοιπῶν Σωματείων ἐὰν εὐαρεστοῦνται.

Ἐπίσης τὴν ἡμέραν ταύτην θέλουσιν γένῃ αἱ ἐκλογαὶ πρὸς ἀνάδειξιν μελῶν τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ Σωματείου.

Ἐν Μυτιλήνῃ τῇ 22 Νοεμβρίου 1919
Ἐκ τοῦ Δ. Συμ. τοῦ Σωμ. «Ἀλληλοβοηθείας»

Εὐχαριστήριον

Ἡ Φιλόπτωχος Ἀδελφότης τῶν Κυριῶν ἐκφράζει θερμὰς εὐχαριστίας πρὸς τὴν ἐν Καβάλλᾳ διαμένουσαν συμπολίτιδα κ. Πελαγίαν Καλύβα ἀποστείλασαν αὐτῇ ἀντὶ συνδρομῆς δρ. 100.

ΜΙΚΡΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Εἰδικὸν δικαστήριον κατεδίκασε τὸν ἔμπορον κ. Τα. Ταπανλῆν εἰς πληρωμὴν 1200 δρ. τῷ τέως ὑπαλλήλῳ του κ. Εὐστρ. Α. Ψαρῷ ἅς ὤφειλεν νὰ καταβάλλῃ αὐτῷ συμφώνως τῷ νόμῳ, κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐπιστρατεύσεως.

Ο κ. ΕΛΕΥΘ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΣ

ΑΘΗΝΑΙ 19

Μόλις ἐλήφθη τὸ ῥαδιοτηλεγράφημα τὸ ἀγγέλλον ὅτι ὁ κ. Πρωθυπουργὸς θὰ ἔφθανε εἰς τὸ Ν. Φάληρον καὶ κατόπιν θὰ ὡμίλει πρὸς τὰ πλήθη ἐν Ἀθήναις εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος, ὁ Δήμαρχος ἐξέδωσεν ἀνακοινωθὲν τὸ ὁποῖον ἐτοιχοκολλήθη εἰς ὅλα τὰ κέντρα.

Ταυτοχρόνως οἱ κώδωνες τῶν ναῶν ἤρχισαν κρουόμενοι χαρμοσύνως, ἐφ' ὅσα πλοῖα ὁ λιμήν, τὰ δημόσια καὶ δημοτικὰ καταστήματα καὶ τὰ πλεῖστα ἰδιωτικὰ κτίρια ἐσημαιοστολίζοντο πανηγυρικῶς οὕτω, ὥστε ἡ πόλις εἶχε προσλάβει ἐξαιρετικῶς χαρμόσυνον ὄψιν.

Ἡ εἴδησις ὅτι ὁ κ. Πρωθυπουργὸς θὰ ἔφθανεν εἰς Φάληρον τὴν 4 μ.μ. χθὲς, ἡ ὁποία ἐγνώσθη εἰς τὴν πόλιν διὰ τῶν συνεχῶν χαρμοσύνων κωδωνοκρουσιῶν τῶν ναῶν. Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης μετεβλήθη ἡ ὄψις τῆς πόλεως. Γενικὸς ἤρχισε σημαιοστολισμὸς καταστημάτων καὶ οἰκιῶν.

Ἀπὸ τὰς πρώτας ἀπογευματινὰς ὥρας οἱ Ἀθηναῖοι ἐτέθησαν εἰς κίνησιν. Ἐξ ὅλων τῶν συνοικιῶν καὶ τῶν μᾶλλον ἀπομεμακρυσμένων ἀκόμη ἄνθρωποι ὅλων τῶν τάξεων κατηυθύνοντο πρὸς τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος. Ἡ μεγάλη πλατεῖα ἐφάνη ἀνεπαρκὴς νὰ περιλάβῃ τοὺς ἀτελειώτους ἀνθρωποχειμάρρους οἱ ὁποῖοι διαρκῶς ἐχύνοντο εἰς αὐτήν. Ἀπὸ τῆς 3ης μ.μ. ὥρας ὁ συνωστισμὸς καὶ ἰδίως ἔμπροσθεν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας ἤρχισε νὰ καθίσταται ἀφόρητος.

Ἀπὸ τῆς 4ης μ. μ. ἤρχισεν ἡ προσέλευσις τῶν διαφόρων Συλλόγων Συνδέσμων καὶ Σωματείων μετὰ τῶν σημαιῶν καὶ λαβάρων των. Καταφθάνει δὲ μέσῳ ἐνθουσιωδῶν ἐκδηλώσεων ἡ φοιτητικὴ φάλαγξ. Σχηματίζεται δάσος σημαιῶν.

Ἀπὸ τῆς 3ης μ.μ. ὥρας κατῆλθον ἀλληλοδιαδόχως εἰς τὴν Φαληρικὴν ἐξέδραν ὁλόκληρον τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, ὁ αὐλάρχης τῶν Ἀνακτόρων κ. Γουνόρη, ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Στρατιωτικοῦ οἴκου τοῦ Βασιλέως στρατηγὸς κ. Κόρακας, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μετὰ τριῶν ἐκ τῶν Συνοδικῶν, ὁ Γάλλος στρατηγὸς κ. Γκραμᾶ, ὁ Ἄγγλος Ναύαρχος κ. Κέλλυ ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς κ. Θ. Σοφούλης, πλῆθος βουλευτῶν καὶ ἀξιωματικῶν, αἱ δύο ξέναι ἀποστολαὶ ἡ γαλλικὴ καὶ ἡ ἀγγλικὴ καὶ πολλοὶ ἄλλοι.

Περὶ τὴν 3 1)2 μ. μ. ὥραν διεγράφη εἰς τὸ βάθος τοῦ πελάγους τὸ φέρον τὸν κ. Πρωθυπουργὸν καταδρομικὸν «Ἕλλη» τὴν πορείαν τοῦ ὁποίου τὰ ἐκεῖ συγκεντρωμένα πλήθη παρηκολούθουν μετὰ συγκινήσεως.

Ἅμα τῇ ἀγκυροβολίᾳ τοῦ σκάφους ἀνῆλθεν ἐπ' αὐτοῦ καὶ ἐδεξιώθη τὸν ἐπανακάμπτοντα Πρωθυπουργὸν ὁλόκληρον τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον καὶ οἱ ἀνώτεροι τιτλοῦχοι καὶ ἐπίσημοι.

Περὶ τὴν 4 1)2 μ. μ. ὥραν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς συνοδευόμενος παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Πολίτου, τοῦ κ. Μπενακοπούλου, τοῦ κ. Σοφ. Βενιζέλου ἐπέβη τῆς ἀτμακάτου τῆς «Ἕλλης» διὰ τῆς ὁποίας ἐπεβιβάσθη εἰς τὴν Φαληρικὴν ἐξέδραν ὑπὸ τοὺς κρότους τῶν 19 κεκανονισμένων κανονιοβολισμῶν καὶ τῶν ζωηροτάτων ζητωκραυγῶν τοῦ πλήθους.

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς μετὰ τοὺς τυπικοὺς χαιρετισμούς, μειδιῶν διέσχισε τὴν σειρὰν τῶν ἐπισήμων καὶ ἐπέβη τοῦ αὐτοκινήτου του, διὰ τοῦ ὁποίου ἀνῆλθεν εἰς Ἀθήνας ἐντὸς τετάρτου τῆς ὥρας.

Ἐκ τῶν ἐγγύτατα κατὰ τὴν ἀποβίβασιν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ἱσταμένων, παρετηρήθη ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος μολονότι εὐσταλὴς καὶ εὐκίνητος ὡς πάντοτε παρουσίαζε κατηφινὴ τὰ ἴχνη τῆς κοπώσεως ἐκ τῶν πολυμόχθων καὶ ἠρακλείων ἀγώνων, τοὺς ὁποίους διεξήγαγεν ἐν Παρισίοις, Λονδίνῳ καὶ Ρώμῃ ὑπὲρ τῶν μεγάλων ἐθνικῶν μας ζητημάτων.

Παρὰ ταῦτα ὅμως καὶ τὸ βλέμμα του εἶχε πάντοτε τὴν αὐτὴν διαύγειαν καὶ λάμψιν καὶ ἐπὶ τῶν χειλέων του ἐπήνθει τὸ προσηνὲς καὶ μειλίχιον μειδίαμα, ὅταν ἐχαιρέτα τὰ ζητωκραυγάζοντα αὐτὸν ἐνθουσιωδῶς πλήθη.

Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ κόσμος εἰς τὸ Σύνταγμα συνωθεῖται ἀσφυκτικῶς, κάτωθεν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας. Μετ' ὀλίγον εἷς τῶν ἱπταμένων ἀεροπόρων ἄνωθεν τῆς πλατείας εἰς μικρὸν ὕψος, εἰδοποιεῖ προφανῶς διὰ χειρονομιῶν ὅτι ὁ κ. Πρωθυπουργὸς μετὰ τῆς ἀκολουθίας του εὑρίσκεται ἐγγύτατα. Ζητωκραυγαὶ παρατεταμέναι ἀκούονται ἀπὸ τὸ Ζάππειον. Πράγματι τὴν 5ην ἀκριβῶς ὥραν ἐνεφανίσθησαν ἀπὸ τὴν ὁδὸν Φιλελλήνων κατερχόμενα αὐτοκίνητα.

Προηγεῖται τὸ αὐτοκίνητον τὸ φέρον τὸν Διευθυντὴν τῆς Ἀστυνομίας.

Τοῦ δευτέρου ἐπιβαίνει ὁ κ. Πρωθυπουργὸς μετὰ τῶν κ. κ. Ρέπουλη καὶ Κουντουριώτη καὶ ἀκολουθεῖ εἰκοσὰς αὐτοκινήτων.

Ὁ ἐνθουσιασμὸς τοῦ πλήθους καθίσταται ἀπερίγραπτος. Ἐμφανίζεται εἰς τὸν ἐξώστην μεταξὺ τῶν πρώτων ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Πολίτης τὸν ὁποῖον ὁ κόσμος ἐπευφημεῖ ἐνθουσιωδῶς.

Ἡ μετ' ὀλίγον ἐμφάνισις τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ εἰς τὸν ἐξώστην προκαλεῖ σάλον ἐνθουσιασμοῦ.

Μία ἀπέραντος συνεχὴς ἰαχὴ ἐπ' ἀρκετὰ λεπτὰ τῆς ὥρας δονεῖ τὸν αἰθέρα. Ὁ κ. Βενιζέλος συγκεκινημένος χαιρετᾷ τὰ ἐνθουσιῶντα πλήθη διὰ τῆς χειρός. Ὅλα τὰ τμήματα τῶν μουσικῶν παιανίζουν τὸν ὕμνον τοῦ κ. Βενιζέλου, αἱ δὲ μεμονωμέναι ζητωκραυγαὶ χάνονται εἰς τὸν γενικὸν αὐτὸν πανζουρλισμόν.

Ὁ ἐπὶ τοῦ παραπλεύρως ἐξώστου ἱστάμενος Δήμαρχος Ἀθηναίων κ. Πάτσης κρατῶν χειρόγραφον διὰ χειρὸς ἀποπειρᾶται νὰ προσφωνήσῃ τὸν κ. Πρωθυπουργὸν ἀλλ' εἶνε τοῦτο ἀδύνατον ἐκ τοῦ θορύβου καὶ τῶν ζητωκραυγῶν τοῦ μαινομένου ἐκ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ κόσμου.

Γίνεται προσφυγὴ εἰς τὰς σάλπιγγας τοῦ στρατοῦ, αἱ ὁποῖαι σημαίνουν σιωπὴν» χωρὶς ὅμως καὶ ν' ἀποσιωπῶνται.

Ἐπὶ τέλους εἰς μίαν στιγμὴν ὁ κ. Βενιζέλος ἀποφασίζει ν' ἀρχίσῃ ὁμιλῶν.

Ἡ ἀπέραντος ὀχλοβοὴ ἐξακολουθεῖ ἀδιακόπως. Ὁ κ. Βενιζέλος λέγει ὀλίγας λέξεις καὶ σιωπᾷ. Κατόπιν δὲ ἀποτεινόμενος πρὸς τὰ πλήθη λέγει ὅτι ἡ συγκίνησις ὑπὸ τὴν καὶ ἡ ἔκρηξις τοῦ ἐνθουσιασμοῦ εἶνε πολὺ ἀνώτερα τοῦ λόγου του, ὁ ὁποῖος ἄλλως τε δὲν εἶνε δυνατὸν καὶ ν' ἀκουσθῇ.

Διὰ τοῦτο δηλοῖ ὅτι δὲν θὰ ὁμιλήσῃ, τὸν δὲ λόγον του ὁ κόσμος θ' ἀναγνώσῃ εἰς τὰς ἐφημερίδας:

Ἐχρειάσθη κατόπιν ἀρκετὴ ὥρα διὰ ν' ἀρχίσῃ ἡ διάλυσις.

ΝΕΩΤΑΤΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ὁ ἐνθουσιασμὸς εἰς τὰς ἐπαρχίας

Κατὰ τὰ διαβιβαζόμενα πανταχόθεν τῶν ἐπαρχιῶν τηλεγραφήματα ὁ ἐνθουσιασμὸς τὸν ὁποῖον παρήγαγον αἱ δηλώσεις τοῦ κ. Βενιζέλου ἐπὶ τῆς πορείας τῶν ἐθνικῶν μας ζητημάτων δὲν περιγράφεται.

Εἰς ὅλας τὰς πόλεις διωργανώθησαν διαδηλώσεις πρὸς ἐκδήλωσιν τῆς χαρᾶς τῶν πληθυσμῶν.

Ὁ λόγος εἰς τὸ ἐξωτερικὸν

Οἱ ἐν Ἀθήναις ἀνταποκριταὶ τῶν Εὐρωπαϊκῶν ἐφημερίδων ἀπέστειλαν πρὸς αὐτὰς ὁλόκληρον τὸ κείμενον τοῦ λόγου τοῦ κ. Βενιζέλου ὡς καὶ μακρὰ τηλεγραφήματα περιγράφοντα τὰ τῆς γενομένης εἰς αὐτὸν πρωτοφανοῦς καὶ ἐνθουσιώδους ὑποδοχῆς.

Ἡ Ἀμερικὴ καὶ τὸ Ἀδριατικὸν

Τηλεγράφημα ἐκ Παρισίων ἀγγέλλει ὅτι ὑπάρχουσι πληροφορίαι κατὰ τὰς ὁποίας ἡ Ἀμερικὴ ἀπεφάσισε νὰ μὴ ἀναμιχθῇ πλέον εἰς τὸ Ἀδριατικὸν ζήτημα. Ἡ πληροφορία αὕτη ἐπικυροῦται καὶ ὑπὸ ἡμιεπισήμου ἀνακοινώσεως εἰς τὸ «Βῆμα τοῦ Σικάγου», καθ' ἣν θὰ ἀποσύρῃ ἀπὸ τὰ ὕδατα τῆς Ἀδριατικῆς τὸν Ἀμερικανικὸν στόλον.

Ἡ Συνθήκη τοῦ Νεϊγὺ

Ραδιοτηλεγράφημα ἐκ Λονδίνου ἀγγέλλει ὅτι μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς Βουλγαρικῆς συνθήκης τοῦ Νεϊγύ, ἓν τῶν μελῶν τῆς Ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας ἐδήλωσεν εἰς τοὺς δημοσιογράφους: «Τὴν ἡμέραν ταύτην τὴν ἀνεμένομεν ἀπὸ 200 ἐτῶν».

Δελτίον στρατιωτικῆς καταστάσεως

Εἰς περιφέρειαν Ὀδεμησίου ἀραιὰ πυρὰ ἑκατέρωθεν.

Ἡμέτεραι ὁμάδες προελάσασαι σήμερον εἰς περιφέρειαν Μαγνησίας ἔθραυσαν ἀντίστασιν ἐχθροῦ ἐπὶ χαρακωμάτων του καὶ κατέλαβον μὴ κατεχόμενα ἔτι παρ' ἡμῶν χωρία Καρά, Σιγιρλί, Γενιτζέ, Τεπετζίκ, Τατάρκιοϊ ἐντὸς γραμμῆς ὁρίου κατοχῆς μας.

Ἀπώλειαι ἐχθροῦ ἀνερχομένου δύναμιν δισχιλίων μετὰ πολυβόλων ἀνεξακρίβωτοι. Ἔσχομεν ἕνα ἀνθυπασπιστὴν καὶ ἓξ στρατιώτας νεκροὺς καὶ ἕνα ἀνθυπολοχαγὸν καὶ δέκα ἑπτὰ ὁπλίτας τραυματίας.

Ὁ ἰταλικὸς τύπος περὶ Βενιζέλου

Καθὰ ἀγγέλλεται ἐκ Ρώμης ὁ ἰταλικὸς τύπος γράφει ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος ὡς σύμμαχος τῆς Σερβίας δὲν θὰ ἀρνηθῇ νὰ προσφέρῃ τὰς ὑπηρεσίας του συντελῶν οὕτω εἰς τὴν λύσιν ὅλων τῶν ἐκκρεμῶν ζητημάτων μεταξὺ Ἰταλίας ἀφ' ἑνός, καὶ Σερβίας καὶ Γιουγκοσλαβίας ἀφ' ἑτέρου.

Οἱ ἔφεδροι τοῦ 1914

Διετάχθησαν αἱ στρατιωτικαὶ ἀρχαὶ ὅπως εἰς τοὺς ἐπ' ἀδείᾳ εὑρισκομένους ἐφέδρους τῆς κλάσεως τοῦ 1914 μὴ χορηγῶσι φύλλα πορείας διὰ τὸ μέτωπον ἀλλὰ νὰ ἀφίνωσι τούτους νὰ παραμένωσιν εἰς τὴν ζώνην τοῦ ἐσωτερικοῦ.

Ἀνακοίνωσις

Φέρομεν εἰς γνῶσιν τοῦ ἀξ. κοινοῦ ὅτι τὴν 1ην Δεκεμβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν ἐνεργηθήσεται ἐν τῷ ἐνταῦθα Ταχ. Τηλ. καὶ Τηλεφ. καταστήματι ἀπὸ τῆς 10—12 π. μ. ὥρας ἐπαναληπτικὴ μειοδοτικὴ δημοπρασία πρὸς πενταετῆ μίσθωσιν οἰκήματος χρησιμοποιηθησομένου ὡς γραφεῖα Ταχ. Τηλ. Διευθύνσεως Αἰγαίου.

Οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὅρων ἐκ τοῦ γραφείου τῆς ἐνταῦθα Ταχ. Τηλ. Διευθύνσεως ἀπὸ τῆς 9—12 π. μ. καὶ ἀπὸ τῆς 3—5 μ. μ. καθ' ἑκάστην.

Ἐν Μυτιλήνῃ τῇ 22 Νοεμβρίου 1919
Ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς Τ. Τ. Διευθ. Αἰγαίου

Δήλωσις

Φέρω εἰς γνῶσιν τῶν πολυπληθῶν φίλων καὶ πελατῶν μου ὅτι ὁ κ. Δημ. Βιμβυρας ἀπεσύρθη τοῦ Καπνοπωλείου μου καὶ παρακαλῶ αὐτούς, ὅπως ἐξακολουθήσωσι παρέχοντές μοι τὴν μέχρι τοῦδε ὑποστήριξίν των.

Πλωμάριον 18 9 1919
10—10 *Ἰωάννης Ζ. Καραμπάσης*

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἡ εὐθύνη τοῦ πολέμου

Ὁ ἐν Ζυρίχῃ ἀνταποκριτὴς τῆς «Ἔποχα» ὡς ἑξῆς περιγράφει συνέντευξιν πρὸς δημοσιογράφους δοθεῖσαν εἰς Βερολῖνον ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς δίκης του. Ὁ Χίνδεμπουργ ἐδήλωσεν ὅτι ὡς Ἀρχηγὸς τοῦ Ἐπιτελείου φέρει αὐτὸς μόνος τὴν εὐθύνην τῶν στρατιωτικῶν ἀποφάσεων. Τοῦ φαίνεται ὅθεν ἐντελῶς ἀκατανόητον πῶς διεξήχθη πολεμικὴ ἐναντίον τοῦ Λούνδενδορφ. Δηλοῖ εἶτα ὅτι ἐξετάσας τὴν συνείδησίν του δὲν εὑρίσκει ὁποῖαι ἄλλαι ἀποφάσεις διάφοροι τῶν ἰδικῶν του δοθείσης ὅμως τῆς Γερμανίας καὶ τῆς τῶν ἐχθρῶν. Τὸ κύριον στοιχεῖον τοῦ πολέμου εἶνε ἡ ἀβεβαιότης. Ἄνευ αὐτοῦ δὲν θὰ ὑπῆρχε πόλεμος. Αὐτὸ πρέπει νὰ σκεπτώμεθα καὶ νὰ μὴ κρίνωμεν ἐκ τῶν ὑστέρων.

Ὁ Χίνδεμπουργκ εἶπεν εἶτα ὅτι ἡ Γερμανία θὰ σωθῇ ἐκ τῆς καταστροφῆς ἐπανερχομένη εἰς τὴν ἐργασίαν, τὴν τάξιν καὶ τὰ παλαιά της αἰσθήματα.

Ἡ τιμὴ τῶν γαιανθράκων

Λονδῖνον 17. — Συνεπείᾳ τῆς ἐπαναλήψεως τῆς ἐργασίας εἰς τὰ γαιανθρακορρυχεῖα καὶ τῆς ἐντάσεως τῆς παραγωγῆς ἡ τιμὴ τῶν γαιανθράκων εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου ἠλαττώθη κατὰ δέκα σελλήνια τὸν τόννον.

Ἀφ' ἑτέρου, κατὰ τηλεγράφημα ἐξ Οὐάσιγκτων, ἡ Ἀμερικανικὴ Κυβέρνησις σκέπτεται ν' ἀναλάβῃ αὐτὴ τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν γαιανθρακωρυχείων.

Ὁ αὐστριακὸς στόλος

Παρίσιοι 18. — Τὸ Ἀνώτατον Συμβούλιον ἐνέκρινε τὴν συμφωνίαν τὴν ἐπελθοῦσαν μεταξὺ Ἰταλίας καὶ Νοτιοσλαυΐας σχετικῶς μὲ τὴν κατανομὴν τοῦ ἐμπορικοῦ στόλου τῆς Αὐστρίας. Ἡ συμφωνία αὕτη βασίζεται ἐπὶ τῶν ἀρχῶν τῆς ἀπολύτου δικαιοδοσίας τὰ Ἰταλικὰ πλοῖα εἰς τοὺς Ἰταλοὺς καὶ τὰ Νοτιοσλαυϊκὰ εἰς τοὺς Νοτιοσλαύους.

Τὸ Ἔμπεδον Ἀρχιπελάγους

Ἐκτίθησιν εἰς μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν κατὰ τὸν συνήθη τρόπον τῶν δημοπρασιῶν παρὰ τῷ Τελωνείῳ τὴν 24ην τρέχοντος μηνὸς ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10ην—12ην π. μ. τὰ κατωθι.

1) τὰ ἀρτικὰ τοῦ ἄρτου 2) τὸ κρέας 3) τὰ χορτάρικα μετὰ τῆς λαχανικῆς καὶ 4) τὰ ἄλλα εἴδη τοῦ καφέ.

Τὰ προϊόντα ὡς καὶ αἱ εἰς τὰς ἐφημερίδας δημοσιεύσεις ἐπιβαρύνουσι τὸν τελευταῖον μειοδότην. Περισσότεραι πληροφορίαι παρὰ τοῖς ἐνδιαφερομένοις θὰ δίδωνται εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ ὑφ' ἡμᾶς ὑπασπιστοῦ.

Μυτιλήνη τῇ 21-11-1919
Τὸ Ἔμπεδον Ἀρχιπελάγους
Κ. Κεφάλας
Ὁ ὑπασπιστὴς *Μύρων Κονδυλάκης*

Δήλωσις

Φέρω εἰς γνῶσιν τοῦ σεβ. κοινοῦ ὅτι τὰ προϊόντα τοῦ σιραγαλοποιείου μου ἐκλεκτὰ καὶ εὐθηνότατα πωλῶ χονδρικῶς καὶ λιανικῶς εἰς τὸ κατάστημά μου ἐν τῇ Κεντρικῇ ἀγορᾷ πλησίον χρυσοχοείου Σεφινέλλη.
3—15 *Δημ. Κρητικὸς*

Γ. ΟΥΦΦΝΕΡ-Α. ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Γενικοὶ πράκτορες ἀσφαλ. Ἑταιρειῶν

1) Lloyd (Allemagne), 2) Italia in Genouva, 3) Hansa in Stockholm, 4) Alleanza in Genova, 5) Anstald in Berlin, 6) Securitas in Palermo, 7) Committato delle Compagnie di Genova, 8) Unione Continentale in Turin, 9) Allgemeine—Versicherungs in Dresden, 10) Oesterreichische Elementarversicherungs in Vienne, 11) Transatlantiche in Berlin, 12) Societa-Anonima in Palermo.
4—5 Γραφεῖα: *Στοὰ Γούτου*

ΑΧΙΛΛΕΥΣ ΑΝΑΝΙΑΔΗΣ

Εἰδικὸς ὀφθαλμίατρος
Δέχεται ἐν τῇ οἰκίᾳ του ὁδὸς ἁγ. Συμεὼν «παραπλεύρως οἰκίας Καμβῆ»
10—12 π. μ. καὶ 3—4 μ. μ.

Δοκιμάσατε ὅλοι τὰ ἁγνὰ ποτὰ
τοῦ ἐργοστασίου
Κ. ΨΑΡΕΛΛΗ
= Εἶναι τὰ μόνα ἐν Μυτιλήνῃ =

Ὁ γνωστὸς ταχυδρόμος Μυτιλήνης—Σμύρνης Ἀδελφὸς Χ'' Ἰωάννου ἀναχωρεῖ τρισεβδ. Πληροφορίαι Καφενεῖον «Κρυσταλ».

Τὰς ἐργασίας σας εἰς τὸν «Ἐλ. Λόγον»